

cia i del dret que l'assisteix de comparèixer assistit d'un advocat. Aquesta informació s'ha de practicar sempre per escrit.»

Tres. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 963 de la Llei d'enjudiciament criminal, de manera que l'apartat 3 d'aquest mateix precepte passa a constituir l'apartat 2.

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 964 de la Llei d'enjudiciament criminal, que queda redactat en els termes següents.

«1. En els casos que no preveu l'article 962, quan la policia judicial tingui notícia d'un fet que presenti els caràcters de falta tipificada en el llibre III del Codi Penal o en lleis especials, ha de formar de manera immediata l'atestat corresponent que ha de remetre sense dilació al jutjat de guàrdia. A l'atestat hi han de constar les diligències practicades, així com l'oferiment d'accions a l'ofès o perjudicat, practicat d'acord amb els articles 109, 110 i 967.»

Disposició final primera. *Caràcter de la llei.*

L'article tercer i la disposició addicional única d'aquesta Llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de maig de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

10621 *CORRECCIÓ d'errades del Reial decret 373/2003, de 28 de març, de mesures urgents en el sector vitivinícola.* («BOE» 127, de 28-5-2003.)

Havent observat errades en el Reial decret 373/2003, de 28 de març, de mesures urgents en el sector vitivinícola, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 86, de 10 d'abril de 2003, i en el suplement en català número 10, d'1 de maig de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2141, segona columna, a l'annex I, Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa, on diu: «Albacete... 27 hl/ha», ha de dir: «Albacete... 28 hl/ha»; i on diu: «Ciudad Real... 29 hl/ha», ha de dir: «Ciudad Real... 30 hl/ha».

CAP DE L'ESTAT

10715 *LLEI 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.* («BOE» 128, de 29-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució espanyola de 1978, a l'article 41, afirma que els poders públics mantenen un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans, que garanteix l'assistència i les prestacions socials suficients davant situacions de necessitat; així mateix, a l'article 43, reconeix el dret a la protecció de la salut, i encomana als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i els serveis necessaris.

De la mateixa manera l'article 38.1.a) de la Llei general de la Seguretat Social inclou dins l'acció protectora de l'àmbit de la Seguretat Social «l'assistència sanitària en els casos de maternitat, de malaltia comuna o professional i d'accidents, siguin o no de treball».

D'altra banda, el títol VIII del text constitucional va dissenyar una nova organització territorial de l'Estat que possibilitava que les comunitats autònomes assumissin competències en matèria de sanitat, i reservava per a l'Estat la regulació de les bases i la coordinació general de la sanitat.

La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, va respondre i desplegar aquestes previsions constitucionals, i va establir els principis i criteris substantius que han permès configurar el Sistema Nacional de Salut: el caràcter públic i la universalitat i gratuïtat del sistema; la definició dels drets i deures de ciutadans i poders públics en aquest àmbit; la descentralització política de la sanitat; la integració de les diferents estructures i serveis públics al servei de la salut en el Sistema Nacional de Salut i la seva organització en àrees de salut, i el desenvolupament d'un nou model d'atenció primària que posava l'èmfasi en la integració en aquest nivell de les activitats assistencials i de prevenció, promoció i rehabilitació bàsica.

Així mateix, la Llei va crear el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut com a òrgan coordinador entre les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, que ha realitzat una important tasca tant en el foment del consens com en la difusió d'experiències i en l'aprenentatge mutu entre nivells de govern.

A l'empara de les previsions constitucionals i dels estatuts d'autonomia respectius, totes les comunitats autònomes han assumit gradualment competències en matèria de sanitat. Aquest procés s'ha completat amb un model estable de finançament, a través de l'aprovació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

L'assumpció de competències per les comunitats autònomes constitueix un mitjà per aproximar la gestió de l'assistència sanitària al ciutadà i facilitar-li, així, garan-